

Čitanja od dana: 1Kor 4,6b-15; Ps 145,17-21; Lk 6,1-5

Navještaj svetog Evanđelja

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

Jedne subote prolazio je Isus kroz usjeve. Učenici su njegovi trgali klasje, trli ga rukama i jeli. A neki farizeji rekoše: »Zašto činite što subotom nije dopušteno?« Odgovori im Isus: »Zar niste čitali što učini David kad ogladnje on i njegovi pratioci? Kako uđe u Dom Božji, uze, pojede i svojim pratiocima dade prinesene kruhove kojih ne smije jesti nitko, nego samo svećenici?« I govoraše im: »Sin Čovječji gospodar je subote!«

Riječ Gospodnja.

Prigodna propovijed

Evanđelja nam svjedoče kako su Isusa na njegovom putu neprestano pratili njegovi učenici, ali i njegovi protivnici. Tako smo i u današnjem evanđelju slušali o događaju u kojemu se apostoli optužuju da krše subotu i to na dva načina.

Hodali su više nego što su farizeji smatrali dopustivim, zbog čega su i ogladnjeli te su počeli pripravljeni sebi jelo trljajući rukama zrelo klasje, što je također po farizejskim zakonima predstavljalo previše rada u subotnji dan. Slušamo kako ih Isus uzima u zaštitu, a farizejima spočitava kako ne razumiju smisao zakona, niti znadu tko je sam Isus, koji je Stvoritelj i Gospodar subote.

Farizeji ne spoznaju kako subota ne postoji da bi čovjeka tlačila, ili ga podjarmila, već naprotiv, kako bi se čovjek osjećao slobodnim i zaštićenim, jer je Božje stvorenje koje uživa njegovu naklonost i pomoć u svojim potrebama i nevoljama.

Naime, u biblijskom izvještaju o stvaranju svijeta i čovjeka, subota je dan kada je čovjek pozvan počiniti od svojih djela kako bi u molitvi i klanjanju Bogu dao zahvalu Bogu zbog spoznaje kako je sve što imamo i što jesmo dar iz Božje ruke. Sedmoga dana, čovjek, na sliku svoga Stvoritelja, ima udjela u miru i odmoru samoga Boga. Svetkovanje subote bio je i jedan od bitnih identifikacijskih znakova za Židovski narod koji ih je činilo drugačijim od ostalih poganskih naroda. Zato su Židovi puno raspravljali o tome što se subotom može, a što ne smije raditi. Zato je za nju vezano mnoštvo propisa i zabrana. Subota, u svojoj biti, treba biti dan obnove Saveza sa Bogom. Nerađ subotom zato nije prvenstveno usmjeren na čovjekov počinak, već na čovjekovu slobodu kako bi se u miru mogao susresti sa svojim Bogom i bližnjima.

Isusu je stalo do toga da povрати suboti njezin izvorni smisao. Izvorno je ona bila pokušaj da se zaštite siromasi i društveno slabi; da im se omogući odmor i slobodno vrijeme kao nadoknada za težinu radnoga tjedna. Subota je bila i zato da čovjek, poput samoga Gospodina, otpočinje dušom i tijelom od svoga rada i da ga posveti u molitvi i razmatranju Božje riječi. Zato bi subota čovjeku trebala donositi mir, radost i slobodu, a ne život proveden u strah zbog mogućih kršenja mnoštva zabrana i zapovijedi koje su na nju odnose.

Isus tako nastupa pred farizejima jer želi čovjeka osloboditi od okova zakona koji ga čini nesretnim i koji ga udaljuje od toga da bude na sliku svoga Stvoritelja koji je prema svima pun ljubavi, dobrote i pomoći. Isus napada zakon koji je sam sebi svrha i ne usmjeruje čovjeka na Boga i potrebe bližnjega. Tako se Isus ovdje prikazuje kao pravi Gospodar i sudac koji razlučuje što je dobro, a što zlo, a sve zbog zemaljskog i vječnog čovjekova dobra.

Draga braćo i sestre. Bog je Židovima darovao subotu kao Dan Gospodnji, a nama je darovana nedjelja kao Dan Gospodnji, jer toga je dana Gospodin Isus Krist uskrsnuo od mrtvih. Toga dana je pobijedio sotonu, grijeh pa i samu smrt. To je uistinu Dan Gospodina Isusa Krista koji slavimo kao Dan Gospodnji.

Dan koji nas želi osloboditi svakidašnjih poslova kako bi mogli štovati Boga u zahvalnom bogoslužju zbog darovanog nam spasenja kao i zbog sveg dobra koja primamo iz njegove ruke. To je dan kada se trebamo radovati Bogu koji je i nama naklonjen i koji nam omogućuje da više pažnje i vremena možemo posvećivati bližnjima, osobito onima u raznim životnim potrebama. Svetkovanje nedjelje nas želi približiti Bogu i čovjeku koji je stvoren na sliku Božju.

O takvom svetkovanju Dana Gospodnjeg govori i Zakonik crkvenog prava kada kaže: "Nedjeljom i drugim zapovijedanim blagdanima vjernici su obavezni sudjelovati u misi; osim toga, neka se uzdrže od onih radova i poslova koji priječe iskazivanje štovanja Bogu, radost vlastitu danu Gospodnjem ili potreban odmor duše i tijela". Vidimo kako je vrhunac našeg svetkovanja nedjelje, sudjelovanje na Euharistijskom ili misnom slavlju u kojemu, na razne načine, susrećemo Uskrsloga Gospodina. Susrećemo ga u zajednici vjernika, u njegovoj Riječi, a osobito u Svetoj Pričesti.

Isus nas tu susreće kako bi mi, nakon toga susreta, svojim životom bili svjedoci njegove žive prisutnosti među nama. Kako bi bili njegova živa Radosna vijest.

Tako vidimo da bogoslužje i naš svagdašnji život trebaju tvoriti jednu cjelinu, jer se međusobno prožimaju i nadopunjuju. Ono što u crkvi ispovijedamo, to u svagdašnjem životu trebamo svjedočki živjeti. Zato naš odlazak na svetu misu ne smije biti samo jedna zapovijed koju moramo izvršiti kako ne bi sagriješili, već naš radosni i slobodni susret sa Gospodinom. Mjesto i vrijeme gdje naš život susreće Boga koji je život i koji nam tu pokazuje kako živjeti kao Božje dijete. Mjesto i vrijeme gdje se napunimo: Božjom snagom, životnim smislom, radošću i okrepom nakon dana: rada, umora, briga i problema života. Svetkovanje nedjelje tako ne smije biti za nas samo dan odmora i pauza od rada i obaveza, već primjer života koji trebamo nastojati ostvariti u sve ostale dane radnog tjedna.

Danas, na prvu subotu u mjesecu rujnu, pozvani smo moliti za sveta duhovna zvanja, jer u slici apostola koji za Isusom prolaze kroz usjeve, prepoznavamo: biskupe, svećenike, đakone, redovnike i redovnice – one koji su na Isusov poziv krenuli da budu njegovi radnici na Božjoj njivi ovoga svijeta. Prepoznavamo one preko kojih Isus i danas dolazi svome narodu kako bi ga poučavao, predvodio, branio i pomagao u svim njihovim životnim potrebama.

U toj slici, osobito prepoznavamo biskupe i svećenike. Oni su ti koji u svetoj misi uzimaju u svoje ruke kruh - plod mnoštva klasja, kako bi ga u zahvalnoj molitvi, po Duhu Svetom, pretvorili u Isusovu živu prisutnost.

Bez svećenika, u našim župnim zajednicama, teško možemo zamisliti nedjeljna svetkovanja i naša sveta Euharistijska slavlja, jer bez njih ne bi bilo vidljive Isusove prisutnosti koja hrani naše duše i živote na putu prema vječnoj domovini.

Jer svećenik je, na temelju posvećenja kojeg prima sakramentom svetog Reda, poslan od Oca, suobličen Isusu Kristu; Glavi i Pastiru svoga naroda, da bi živio i djelovao snagom Duha Svetoga na službu Crkvi i za spasenje svijeta.

Svećenik je pozvan da ostvari Isusovu prisutnost u zajednici vjernika, kako po svetim sakramentima, tako i primjerom svoga života.

Pozvani smo zato svakodnevno moliti za nova i postojeća duhovna zvanja. Osobito smo pozvani moliti za biskupe i svećenike.

Zato danas molimo: Gospodine, podaj biskupu našem Boži i svim svećenicima snagu Duha Svetoga da njihovi životi održavaju život Isusa Krista. Da po njihovim molitvama i životima među nama bude prisutan tvoj Sin, Isus Krist, koji nas vodi prema vječnom slavlju u Nebu. Amen

Molitva vjernika

Bogu Ocu, koji nas neprestano prati svojom dobrotom, obratimo se puni pouzdanja molitvom, zajedno govoreći:

Usliši nas, Sveti Oče!

1. Za Crkvu; da bude zajednica ljubavi u kojoj svaki čovjek može pronaći utočište, molimo te.
2. Za duhovne pastire; da budu svjesni važnosti službe koja im je povjerena kako bi je mogli odgovorno vršiti, molimo te.
3. Za nova duhovna zvanja; da svojoj Crkvi pošalješ novih djelatnika svetih otajstava i navjestitelja Radosne vijesti, molimo te.
4. Za bogoslove, sjemeništare i sve pripravnike za sveta duhovna zvanja; daruj im vjernost zvanju koje si im podario, molimo te.
5. Za kršćanske obitelji; da budu zajednice međusobne ljubavi u kojima će nastajati nova duhovna zvanja, molimo te.
6. Za našu župnu zajednicu; da se redovito i radosno sakuplja na nedjeljnim i blagdanskim Euharistijskim slavljima kako bi po njima rasla u vjeri, nadi i ljubavi, molimo te.
7. Za naše pokojne; nagradi ih blaženstvom života vječnoga, molimo te.

Svemogući Oče, ti želiš da živimo u vjeri u tvoju ljubav i dobrotu. Obratili smo ti se s tom vjerom. Molimo te, usliši ono što te molimo.
Po Kristu, Gospodinu našem.

Molitva za sveta duhovna zvanja

Svemogući Bože,
ti u svakome vremenu izabireš i pozivaš ljude
da nasljeđuju tvoga Sina Isusa Krista.
S pouzdanjem te molimo:
obnavljaj svoju Crkvu snagom Duha Svetoga
i daruj joj svetih svećenika, redovnika i redovnica,
koji će riječju i životom
svjedočiti tvoju dobrotu i blizinu.

Probudi u našim obiteljima otvorenost i ljubav prema životu,
da postanu plodno tlo novih duhovnih zvanja.
Dodirni svojim pogledom srca onih koji te traže,
oblikuj ih božanskom milošću,
usadi u njih nesebičnu želju
da služe braći i sestrama
i da se potpuno predaju tebi,
našoj radosnoj nadi,
koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu
(mogu se izmoliti i neke prigodne litanije i zapjevati koja prigodna pjesma)